

Vrijzinnige Kerk Odoorn

Protestantse Wijkgemeente Grote Kerk Emmen-Odoorn

ZONDAG 12 april 2026

De Weg

Voorganger: Helene Westerik – Piano: Marjan Doornbos

Orgelspel - Mededelingen – Aansteken Kaars

Inleiding & zingen: Zomaar een dak boven wat hoofden –
lied 276

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.

Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.

Huis dat een levend lichaam wordt

als wij er binnengaan, om bij de Bron te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden, hier gezaaid.
Namen voor haar, dromen, signalen,
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde, horen en zien,
onthouden, spreken voort, het vrij en lichtend koord.

Licht & Zingen: Licht dat ons aanstoot (wijzigingen hw):

Licht dat ons aanstoot in de morgen, dat eeuwig licht waarin wij staan. Met ons verlangen, onze zorgen, Licht, overdek mij, zie mij aan. Licht in mij op als één van allen, zo warm gezegend als wij zijn. Om zo elkaar steeds op te vangen, ook als we koud en eenzaam zijn.

Licht dat ons aanstoot in de morgen, dat eeuwig licht waarin wij staan. Soms voelt een mens zich ongeborgen, en lijkt de weg niet te begaan. Iets dat jou oplicht uit het duister, een kracht, een menselijk gebaar, verbonden in een zacht gefluister, ja, toe vertrouwd 't mysterie maar.

Inleiding op de stilte & zingen: Zie omhoog naar stergeflonker – lied 5 uit: Op Vleugels van Verlangen - Menno Rougoor (melodie: Liefde eenmaal uitgesproken)

Zie omhoog naar sterfgeflonker, kijk naar 't stralend firmament, onderga in nachtelijk donker stilte die wij zijn ontwend.

Veel meer dan wij ooit bevroeden speelt zich af in't groot heelal; nauwelijks kunnen wij iets vermoeden van wat was en wezen zal.

Is er antwoord te ontwaren in die kosmos, groots maar kil?
kan de stilte openbaren wat het leven met ons wil?

In dit ongeëvenaarde zweeft een stip, onooglijk klein:
onze eigen moeder aarde die voor ons een thuis wil zijn.

Hier is't dat er leven groeide waar wij zelf een deel van zijn:
met ons tijdelijke leven toch een deel van't eeuwig zijn.

Aansluitend stilte

Thema & Luisteren: Sara Thomsen – What brings you here

Ik herinner me dat wij elkaar ontmoetten, in de vallei, met bergen om ons heen en een rivier die zachtjes naar beneden stroomde. Ik herinner me de nacht waarin we op weg gingen: de sterren schenen helder, we spraken veel en voelden ons goed. Toen de bladeren op de grond vielen tot een geel tapijt. Iets raakte verloren, iets werd gevonden. Jij stelde veel vragen, en ik was traag met antwoorden. Jij vroeg: wat brengt jou hier, waar droom je van? Waar ben je geweest? Waar ga je naar toe?

En toe begonnen we aan een weg, door het berglandschap, door het hele land, naar de oceaan. Daar settelden we in een stad, met veel mensen, sommigen van hen als sterren, anderen met dromen, met behoeften, met verwondingen. Daar waren grote gebouwen, die alles vanaf de grond bedekten. Sommige dingen raakten verloren, andere werden gevonden. Toen begon ik jou vragen te stellen, en jij wachtte niet met antwoorden. Ik vroeg: wat brengt jou hier? Waar droom je van? Waar ben je geweest? Waar ga je naar toe?

Toen kwam de tijd om de stad en het leven daar achter te laten. Het wrede laten gaan; het vriendelijke houden. We reisden naar het Noorden, naar het Westen, totdat we plek van heling vonden. Bij een meer, zo diep en groot als een hemel met genade. De mensen die we daar ontmoetten, probeerden hun hart warm te houden in een hard en koude wereld. Ze zochten naar rechtvaardigheid en vrede, zoals iemand naar goud zoekt. We stelden veel vragen en probeerden samen de antwoorden te vinden. We zeiden: wat brengt jou hier? Waar droom je van? Kijk waar we geweest zijn; waar gaan we naar toe?

Kijken

De Weg & Pianospel

Bidden

Collecte

Afsluiting & Zingen: Ga maar gerust – Sytze de Vries – uit:
Het liefste lied van overzee 2, nr. 15

1 Ga maar ge-rust, want Ik zal met je mee-gaan.
Ik ben je ba-ken, ook in die-pe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal op-staan.
Ik ben de hand die op je vriend-schap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voe-ten uit-gaat.
Ik ben de wind waar-door je a-dem haalt.

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan. Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt. Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan. Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel. Ik ben het lied dat fluistert in de bomen. Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want ik zal met je meegaan. Ik ben de liefde, die een mens je schenkt. Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan. Ik ben de verte, die verlangend wenkt. En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen, ben ik de hand, die al je tranen wist.

Zegen - Kaarsen doven - Pianospel

WWW.VRIJZINNIGEKERKODOORN.NL - Facebook: @KerkOdoorn